

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

Brīvības ielā 55, Rīgā, LV - 1010 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2014.gada 16.janvārī

Nr. E03-PTU-F135-2

Par negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā un tiesiskā pienākuma uzdošanu

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktora vietniece Kristīne Riekstiņa,
 piedaloties BIGBANK AS,
juridiskā adrese: Rūütli 23, Tartu maakond, Tartu linn, 51006, Estonia,
reģistrācijas numurs: 10183757,
pilnvarotajiem pārstāvjiem [...], personas kods: [...] (turpmāk – *Pārstāvji*),

izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – *PTAC*), pamatojoties uz *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* (turpmāk – *NKAL*) 15.panta pirmo daļu 2013.gada 2.aprīlī uzsāka BIGBANK AS (kods 10183757, Rūütli 23, Tartu maakond, Tartu linn, 51006, Estonia) (turpmāk – *Banka*) piederošās BIGBANK AS Latvijas filiāles (Reģ. Nr.40103200513) komercprakses, kas īstenota, slēdzot kredītēšanas līgumus un to grozījumus (turpmāk – *Darījumi*) ar patērētājiem un nenosakot tajos procentu par kapitāla lietošanu (turpmāk – *Procenti*) apmēru, ieturot *Darījumos Procentus*, kas aprēķināti pēc *Darījumos* nenorādītas aizņēmuma procentu likmes, kā arī norādot tajos informāciju par *Procentu* likmēm, kas maldina vai var maldināt patērētājus par *Darījumos* noteikto aizņēmuma likmes apmēru, izvērtēšanu.

[2] *PTAC*, lai izvērtētu *Bankas* īstenoto komercpraksi, 2013.gada 23.maijā nosūtīja *Bankai* vēstuli Nr.21-174/3805-F-135 (turpmāk – *Pieprasījums 1*), kurā pieprasīja *Bankai* līdz 2013.gada 14.jūnijam sniegt *PTAC Bankas* komercprakses izvērtēšanai nepieciešamo informāciju.

2013.gada 17.jūnijā *PTAC* saņēma *Bankas* 2013.gada 14.jūnija atbildes vēstuli Nr. 6.1.7/2452 (turpmāk – *Vēstule 1*) uz *PTAC Pieprasījumu 1*. *Vēstulē 1 Banka* sniedza savu viedokli par *PTAC Pieprasījumā 1* norādītajiem apstākļiem, kurā *PTAC* pieprasīja *Banku* sniegt skaidrojumu saistībā ar *Pieprasījumā 1* minēto patērētāju (turpmāk – *Patērētāji*) un *Bankas* starpā noslēgtajos *Darījumos* noteikto *Procentu* apmēru. *Vēstulē 1 Banka* norādīja turpmāko.

[2.1] Atbildot uz iepriekšējiem *PTAC* pieprasījumiem, *Banka* ir sniegusi paskaidrojumu par to, ko nozīmē *Darījumos* ietvertā „*Procentu likme (gadā)*”, kas ir norādīta papildus gada

procentu likmei (turpmāk – *GPL*), proti, ka „*Procentu likme (gadā)*” nav aizņēmuma likme saskaņā ar 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1219 „*Noteikumi par patērētāju kreditēšanu*” (turpmāk – *Noteikumi Nr.1219*). Vienlaikus *Banka* norādīja, ka tā iepriekš sniegtajos skaidrojumos, kuri tika sniegti *Patērētāju* iesniegumu izskatīšanas ietvaros, nenorādīja, ka *Darījumu* maksājumu grafiks nav sastādīts, ņemot vērā aizdevuma summas atlikumu (turpmāk – *Pamatsumma*).

[2.2] Fakts, ka *Darījumos* saskaņā ar normatīvajiem aktiem pirms 2011.gada 1.maija nebija jānorāda aizņēmuma likme no *Pamatsummas* (turpmāk – *Likme*) nenozīmē, ka tādas *Likmes* nav un ka maksājuma grafika maksājumi nav noteikti, ņemot vērā *Pamatsummu*.

[2.3] *Darījumu* maksājumu grafikos ir acīmredzami konstatējams, ka, samazinoties *Pamatsummai*, samazinās līgumisko procentu maksājums, līdz ar to neizpratni rada fakts, ka *PTAC*, nepamatojot savu secinājumu ar konkrētu aprēķinu, ir konstatējis negodīgu komercpraksi sakarā ar to, ka procenti katru mēnesi nav aprēķināti no katra mēneša *Pamatsummas*.

[2.4] AS „*Baltijas izaugsmes grupa*” (reģ.Nr.40003291179, turpmāk – *Sabiedrība*) un *Bankas* noslēgtajos *Darījumos* līdz brīdim, kad stājās spēkā *Noteikumi Nr.1219*, kas paredzēja *Likmes* definīciju un pienākumu to ietvert līgumos, piemēroja pirms tam spēkā esošos noteikumus, kuri neparedzēja *Likmes* definīciju un pienākumu to ietvert *Darījumos*, proti, 1999.gada 13.jūlija Ministru kabineta noteikumus Nr.257 „*Noteikumi par patērētāja kreditēšanas līgumu*” (turpmāk – *Noteikumi Nr.257*) un 2008.gada 25.augusta Ministru kabineta noteikumus Nr.692 „*Noteikumi par patērētāju kreditēšanas līgumu*” (turpmāk – *Noteikumi Nr.692*).

[2.5] Piemērojot attiecīgajā laikā spēkā esošos normatīvos aktus, visos *Darījumos* bija norādīta *GPL*, kas aprēķināta saskaņā ar noteikumos paredzēto formulu un kas sniedz informāciju par pilnīgi visām kredīta izmaksām un ir lielāka gan par *Likmi*, gan par *Darījumos* papildus norādīto likmi „*Procentu likme (gadā)*”. Turklāt visos aizdevuma līgumos, lai arī tas normatīvajos aktos nebija speciāli reglamentēts, maksājumu grafiki tika sastādīti, to aprēķinot no *Pamatsummas*.

[2.6] 2007.gada 19.februārī *Sabiedrība* ar vēstuli Nr.A-07/22 sniedza tieši tādus pašus skaidrojumus kā *Banka* šīs lietas ietvaros, proti, ka: „*Attiecībā uz Iesniegumā norādīto procentu norādīšanas veida neatbilstību CL normām, norādām, ka CL neparedz konkrētu procentu norādīšanas formu, bet nosaka tikai vispārīgas procentu pazīmes. Saskaņā ar CL 1753.pantu starp procentu apmēru un atvēlēto (vai kavēto) naudas summu jāpastāv noteiktai sakarībai. No Aizdevuma līguma Maksājumu grafika redzams, ka tā punktos norādītie procenti ir tieši proporcionāli neatmaksātajai aizdevuma pamata summas daļai un termiņiem starp maksājumiem, tādejādi CL norma ir ievērota. Savukārt procentu likmes norādīšanas formā pakalpojuma sniedzējam ir zināma brīvība. Konkrētajā gadījumā tā ir izteikta kā visu maksājamo procentu attiecība pret aizdevuma summu, kas ir dalīta ar aizdevuma termiņu gados; šādu procentu likmi praksē sauc arī par kredīta sadārdzinājumu gadā. Tieši tādēļ, ka dažādu pakalpojumu sniedzēju metodes procentu likmju uzrādīšanā atšķiras, tika ieviesta vienota gada procentu likmes aprēķina metode, kas ieviesta ar LR Ministru kabineta 1999.gada 13.jūlija noteikumiem nr.257 „*Noteikumi par patērētāja kreditēšanas līgumi*” (turpmāk – *MK noteikumi*), un ko atbilstoši šo noteikumu prasībām *Sabiedrība* līgumā ir uzrādījusi (sk.pielikumu), tāpēc (...) bija iespēja objektīvi salīdzināt sabiedrības pakalpojuma cenu ar citu pakalpojuma sniedzēju cenām”.*

[2.7] Vienlaikus *Vēstulē 1 Banka* sniedza informāciju par *Pieprasījumā 1* minēto *Patērētāju Darījumu* atmaksas grafikos piemēroto *Likmes* apmēru, kuru *Bankas* ieskatā līdz 2011.gada 1.maijam, kad stājās spēkā *Noteikumu Nr.1219* prasības, *Darījumos* nebija jānorāda (sk. tabulu zemāk).

<i>Pieprasījumā 1</i> minēto <i>Patērētāju kredītu līguma numurs</i>	Līgumā norādītā „ <i>Procentu likme (gadā)</i> ”	<i>Likmes</i> apmērs, kuru <i>Banka</i> izmantoja aprēķinā, bet nenorādīja ar <i>Patērētājiem</i> noslēgtajos līgumos	Starpība starp <i>Likmi</i> un līgumos norādīto „ <i>Procentu likmi (gadā)</i> ”
[..]	31,25%	41,57%	10,32%
[..]	32,53%	41,57%	9,04%
[..]	49,12%	75,07%	25,95%
[..]	40,91%	64,08%	23,17%

Saskaņā ar *Bankas* sniegto informāciju *Pieprasījumā 1* minēto patērētāju *Darījumiem Likme* bija robežās no 9,04% līdz 25,95% lielāka par *Darījumos* norādīto „*Procentu likmi (gadā)*”. Tāpat *Banka*, uzskatot, ka *PTAC* lēmumu par negodīgu komercpraksi ir pieņēmis, balstoties uz pieņēmumu, ka līgumu maksājumu grafikos norādītie procentu maksājumi nav aprēķināti no *Pamatsummas* un to, ka *Bankas* līgumos procentu maksājumi katru mēnesi ir aprēķināti no *Pamatsummas*, izteica aicinājumu *PTAC* pārskatīt pieņemto lēmumu un izbeigt administratīvo lietu par negodīgu komercpraksi.

[3] 2013.gada 19.augustā *PTAC* ar vēstuli Nr.21-14/5758-F-135 (turpmāk – *Pieprasījums 2*) atkārtoti, atbilstoši savai kompetencei pilnīgai un objektīvai lietas apstākļu noskaidrošanai, pamatojoties uz *NKAL 15.panta* otro daļu, pieprasīja *Bankai* sniegt skaidrojumu par *Darījumos* norādīto *Procentu* aprēķināšanas un ieturēšanas kārtību ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos*. Vienlaikus *Pieprasījumā 2 PTAC*, ņemot vērā 2013.gada 3.jūnijā saņemtā patērētāja (turpmāk – *Iesniedzējs*) 2013.gada 31.maija iesnieguma izskatīšanas ietvaros konstatēto, pieprasīja *Bankai* sniegt skaidrojumu arī par *Iesniedzēja* un *Bankas* starpā 2012.gada 19.janvārī noslēgtajā *Aizdevuma līguma* Nr.[..] (turpmāk – *Līgums*) sadaļā „*Procenti*” norādīto informāciju, kura *PTAC* ieskatā pirmšķietami maldina vai varēja maldināt patērētāju par aizņēmuma likmes apmēru.

2013.gada 30.augustā *PTAC* saņēma *Bankas* 2013.gada 29.augusta atbildes vēstuli Nr.6.1.7/3347-1 (turpmāk – *Vēstule 2*) uz *PTAC Pieprasījumu 2*, kurā *Banka* atkārtoti sniedza pēc būtības identisku pamatojumu *Likmes* nenoteikšanai līdz *Noteikumam Nr.1219* spēkā stāšanās brīdim ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos* kā *Vēstulē 1*, kā arī norādīja turpmāko.

[3.1] Slēdzot *Darījumus*, *Banka* ar patērētājiem ir vienojusies par visām kredīta izmaksām atbilstoši *Darījumu* slēgšanas brīdī spēkā esošajām normatīvo aktu prasībām, norādot un izsakot tās kā *GPL*, kā arī darījumu atmaksas grafikos, kuros cieši tika noteikts maksājamo *Procentu* apmērs.

[3.2] *Noteikumu Nr.1219 35.21.apakšpunkts* skaidri paredz kreditora tiesības kreditēšanas līgumos (*Darījumos*) papildus obligāti norādāmajai informācijai norādīt citus līguma noteikumus un nosacījumus. *Darījumos* norādītajai procentu likmei, kas aprēķināta no kopējās aizdevuma summas („*Procentu likme (gadā)*”) ir informatīvs raksturs un tā patērētājiem ir vieglāk saprotama un aprēķināma, un nav norādīta ar mērķi, lai maldinātu patērētājus.

[3.3] Kopš *Noteikumu Nr.1219 18.punktā* ietvertās prasības spēkā stāšanās *Banka* ir ievērojusi pienākumu pirms patērētājs ir uzņēmis kreditēšanas līguma saistības, nodrošināt patērētāju ar informāciju, kas nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu par *Darījuma* noslēgšanu, proti, nodrošinot patērētāju ar šādu informāciju atbilstoši *Noteikumam Nr.1219 2.pielikumā* iekļautajai Eiropas patēriņa kredīta standartinformācijas veidlapai (turpmāk – *Veidlapa*), kuras sadaļā „*Aizņēmuma likme vai dažādas aizņēmuma likmes, ja tādas piemēro kreditēšanas līgumam*” ir norādīta informācija tikai par *Likmes* apmēru.

[3.4] Likumdevēja mērķis acīmredzami bija nodrošināt patērētājam iespēju pieņemt lēmumu par kreditēšanas līguma noslēgšanu balstoties uz *Veidlapā* norādīto informāciju, nevis uz citu informāciju, kas norādīta kreditēšanas līgumā.

[3.5] Divas procentu likmes (*GPL* un „*Procentu likme (gadā)*”, kas ir procentu likme no kopējās aizdevuma summas) *Banka* ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos* norādīja kopš kreditēšanas pakalpojumu sniegšanas uzsākšanas, t.i., kopš 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim, kad, sākot ar 2011.gada 1.maiju, stājās spēkā *Noteikumu Nr.1219* prasības. Savukārt no šī brīža ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos* tiek norādīta *GPL, Likme* un likme no kopējās aizdevuma summas („*Procentu likme (gadā)*”).

[4] 2013.gada 4.oktobrī *PTAC* ar vēstuli Nr.21-14/7038-F-135 (turpmāk – *Pieprasījums 3*), atbilstoši savai kompetencei pilnīgai un objektīvai lietas apstākļu noskaidrošanai, pamatojoties uz *NKAL 15.panta* otro daļu, pieprasīja *Bankai* sniegt informāciju par laika periodā no 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim ar patērētājiem noslēgto kreditēšanas līgumu skaitu, kā arī pašreiz spēkā esošo šajā laika periodā ar patērētājiem noslēgto kreditēšanas līgumu skaitu.

2013.gada 22.oktobrī *PTAC* saņēma *Bankas* 2013.gada 21.oktobra atbildes vēstuli Nr.6.1.7/3347-3 (turpmāk – *Vēstule 3*) uz *PTAC Pieprasījumu 3*, kurā *Banka* norādīja, ka laika periodā no 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim starp *Banku* un patērētājiem tika noslēgti [...] kreditēšanas līgumi. Vienlaikus *Vēstulē 3 Banka* norādīja, ka uz 2013.gada 17.oktobra spēkā bija [...] iepriekš minētajā periodā ar patērētājiem noslēgtie kreditēšanas līgumi.

[5] Savukārt 2013.gada 19.novembrī *PTAC* ar vēstuli Nr.21-14/8226-F-135 (turpmāk – *Pieprasījums 4*) sniedza *Bankai* informāciju arī par pirmšķietami konstatēto *Bankas* īstenoto negodīgo komercpraksi saistībā ar maldinošas informācijas norādīšanu par aizņēmuma procentu likmēm *Darījumos*, kuri noslēgti pēc 2011.gada 30.aprīļa. Vienlaikus *Pieprasījumā 4 PTAC* atbilstoši savai kompetencei pilnīgai un objektīvai lietas apstākļu noskaidrošanai, pamatojoties uz *NKAL 15.panta* otro daļu, pieprasīja *Bankai* līdz 2013.gada 29.novembrim sniegt informāciju par noslēgto kreditēšanas līgumu skaitu pēc 2011.gada 30.aprīļa, kā arī informāciju par to, kādas darbības *Banka* plāno veikt, lai novērstu pirmšķietami konstatētās neatbilstības.

2013.gada 2.decembrī *PTAC* saņēma *Bankas* 2013.gada 29.novembra atbildes vēstuli Nr.6.1.7/2452-2 (turpmāk – *Vēstule 4*) uz *PTAC Pieprasījumu 4*, kurā *Banka* norādīja, ka laika periodā no 2011.gada 1.maija līdz 2013.gada 25.novembrim starp *Banku* un patērētājiem tika noslēgti [...] kreditēšanas līgumi, no kuriem 2013.gada 25.novembrī spēkā bija [...] iepriekš minētajā periodā ar patērētājiem noslēgtie kreditēšanas līgumi. Vienlaikus *Vēstulē 4 Banka* norādīja, ka, ņemot vērā *PTAC Pieprasījumā 4* sniegto viedokli, *Banka* ir uzsākusi darbības, kas vērstas uz procentu likmes no kopējās aizdevuma summas („*Procentu likme (gadā)*”) nenorādīšanu turpmāk ar patērētājiem slēgtajos kreditēšanas līgumos, kuru plānotais ieviešanas laiks ir 3 mēnešu periodā no *Vēstules 4* sagatavošanas dienas (līdz 2014.gada 1.martam).

[6] 2013.gada 5.decembrī *PTAC* atbildīgā amatpersona – Patērētāju tiesību uzraudzības direktore I. Baldiņa-Brūklīte – pieņēma *Lēmumu* par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, kurā, pamatojoties uz *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* (turpmāk – *LAPK*) 238.¹panta 1.punktu, nolēma uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par *Bankas* pieļautu pārkāpumu, kas minēts *LAPK 166.*¹³ trešajā daļā (par negodīgu komercpraksi).

[7] 2013.gada 20.decembrī *PTAC* nosūtīja *Bankai* vēstuli Nr.21-14/9226-F-135 „*Par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, informācijas sniegšanu un uzaicinājumu uz lietas izskatīšanu*” (turpmāk – *Uzaicinājums*), kurā saskaņā ar *LAPK 268.*¹ pantu paziņoja par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas datumu (2014.gada 9.janvāris), laiku un vietu, kā arī norādīja, ka *Bankai* ir tiesības izteikt viedokli un argumentus administratīvā pārkāpuma lietā. Vienlaikus *Uzaicinājumā PTAC*, pamatojoties uz *NKAL 15.panta* otro daļu, pieprasīja *Bankai*

līdz 2014.gada 6.janvārim sniegt *PTAC* rakstisku informāciju par to, kādu risinājumu, ņemot vērā *Noteikumu Nr.692* 32.punktā minēto, *Banka* varētu sniegt tiem patērētājiem, kuru kreditēšanas līgumos *Procenti* tika aprēķināti un ieturēti pēc aizņēmuma likmes, kura netika norādīta ar patērētājiem noslēgtajos līgumos.

2013.gada 6.janvārī *PTAC* saņēma *Bankas* 2014.gada 6.janvāra vēstuli Nr.6.1.7/2452-3 (turpmāk – *Vēstule 5*), kurā *Banka* saskaņā ar *Administratīvā procesa likuma* 271.pantu izteica lūgumu atlikt *PTAC Uzaicinājumā* minēto administratīvā pārkāpuma izskatīšanas termiņu uz 2014.gada 16.janvāri, kā arī saskaņā ar *Administratīvā procesa likuma* 46. un 47.pantu lūdza pagarināt un/vai atjaunot *Uzaicinājumā* noteikto paskaidrojumu un rakstiskās informācijas sniegšanas termiņu līdz 2014.gada 16.janvārim.

Ievērojot *Bankas Vēstulē 5* minēto informāciju, *PTAC* ar 2014.gada 7.janvāra vēstuli Nr.21-14-F-135/162 informēja *Banku* par to, ka *PTAC* pagarina *Uzaicinājumā* minētās informācijas sniegšanas termiņu līdz 2014.gada 14.janvārim, kā arī norādīja, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana par *Bankas* īstenoto komercpraksi notiks 2014.gada 16.janvārī plkst. 14:00, *PTAC* telpās, Rīgā, Brīvības ielā 55, 2.stāvā, 221.kabinetā. Vienlaikus vēstulē *PTAC* norādīja, ka *Bankai* ir tiesības izteikt viedokli un argumentus administratīvā pārkāpuma lietā.

[8] 2014.gada 15.janvārī *PTAC* saņēma *Bankas* 2014.gada 14.janvāra vēstuli Nr.6.1.7/2452-4 (turpmāk – *Vēstule 6*), kurā *Banka* norādīja turpmāko:

1) *Sabiedrība* un *Banka* tās noslēgtajos līgumos līdz brīdim, kad stājās spēkā *Noteikumu Nr.1219* prasības, kas paredzēja aizņēmuma likmes definīciju (no pamata summas atlikuma) un pienākumu aizņēmuma likmi ietvert līgumos, piemēroja pirms tam spēkā esošos noteikumus, proti, *Noteikumus Nr.257* un *Noteikumus Nr.692*, kuri neparedzēja aizņēmuma likmes definīciju un pienākumu to ietvert līgumā. Noslēgtajos līgumos bija norādīta *GPL*, kas ir par pamatu, lai patērētājs varētu salīdzināt aizdevuma izmaksas starp pakalpojumu sniedzējiem un spētu pieņemt pamatotu lēmumu par sev izdevīgāko piedāvājumu, kas dod informāciju par pilnīgi visām kredīta izmaksām, kas nozīmē to, ka *Banka*, īstenojot komercpraksi, nav maldinājusi patērētājus vai ietekmējusi to ekonomisko rīcību.

2) *Banka* nepiekrīt *PTAC* viedoklim, ka *Darījumu* maksājumu *Grafiki* nav aprēķināti no aizdevuma atlikuma, jo *Grafiks* ir aprēķināts atbilstoši *Civillikuma* prasībām, t.i., no aizdevuma atlikuma. Vienlaikus *Vēstulei 5* *Banka* pievienojusi *Grafika* maksājumu aprēķinu.

3) Slēdzot *Darījumus*, *Banka* ar patērētājiem ir vienojusies par visām kredīta izmaksām atbilstoši uz *Darījumu* slēgšanas brīdi spēkā esošajām normatīvo aktu prasībām. *Grafikos*, kuri ir neatņemama *Darījumu* sastāvdaļa, ir cieši noteikts maksājamo procentu apmērs, par ko puses ir vienojušās.

4) *PTAC* viedoklis, ka *Banka Darījumos* nolīgto aizņēmuma likmi ir norādījusi kā procentu likmi, kuras norādīšanu kreditēšanas līgumos nenosaka neviens normatīvais akts, nav tiesiski pamatots, jo normatīvie akti regulē vispārējās prasības aizdevuma līgumiem, tādā veidā dodot brīvību uz papildus informācijas norādīšanu aizdevuma līgumos un attiecīgi ļaujot pusei īstenot Civiltiesību principu „kas nav aizliegts ir atļauts”. *Banka* uzskata, ka savā darbībā ir ievērojusi labas prakses principu.

5) *Banka* vēš uzmanību uz *Sabiedrības PTAC* 2007.gada 19.februārī nosūtīto vēstuli Nr.A-07/22, kurā *Sabiedrība* ir paskaidrojusi tieši to pašu, ko *Banka* ir paskaidrojusi šīs administratīvās lietas ietvaros attiecībā uz procentu likmes atspoguļojumu. Vienlaikus *Banka* norādījusi, ka vairāk kā 6 gadus pēc attiecīgās *Sabiedrības* vēstules nosūtīšanas, *PTAC* nebija konstatējis negodīgu komercpraksi šādas procentus likmes atspoguļošanā līgumos, lai arī *PTAC* regulāri izvērtēja *Sabiedrības* un *Bankas* aizdevuma līgumu noteikumus, pieņemot arī attiecīgus lēmumus par atsevišķu to punktu neatbilstību normatīvajiem aktiem (2008.gada lēmums Nr. 61-lg pret *Sabiedrību*). *PTAC* negodīgu komercpraksi konstatē brīdī, kad jau ir mainījušies

normatīvie akti, kad saskaņā ar *Noteikumiem Nr.1219* ir ieviesta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 23.aprīļa direktīva Nr.2008/48/EK, kura paredz aizņēmuma likmes definīciju un pienākumu to iekļaut līgumos un, kad vairāk kā 3 gadus *Bankas* līgumos jau ir norādīta aizņēmuma likme no aizdevuma summas atlikuma (*Likme*). Ņemot vērā to, ka *PTAC* vairāk kā 6 gadus nebija saskatījis *Bankas* darbībā negodīgas komercprakses pazīmes, *Banka*, balstoties uz *Administratīvā procesa likumā* noteikto tiesiskās paļāvības principu, pieņēma, ka *Banka* darbojas atbilstoši vispārējai praksei un labiem principiem.

[9] Lietas izskatīšanas laikā 2014.gada 16.janvārī *Bankas Pārstāvji* atkārtoti atsaucās uz *Vēstulē 6* minētajiem argumentiem, kā arī norādīja, ka *Banka* neatzīst savu vainu. Vienlaikus *Bankas Pārstāvji* norādīja, ka *Banka* ir ņēmusi vērā *PTAC Pieprasījumā 4* sniegto viedokli par pirmšķietami konstatēto *Bankas* īstenoto negodīgo komercpraksi saistībā ar maldinošas informācijas norādīšanu par aizņēmuma likmēm *Darījumos*, kuri noslēgti pēc 2011.gada 30.aprīļa, kā rezultāta pat ātrāk kā iepriekš plānotajā termiņā tiks veikti labojumu pašreiz slēgtajos kreditēšanas līgumos, saskaņā ar kuriem no līgumu noteikumiem tiks dzēsta informācija par „*Procentu likmi (gadā)*”.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, *PTAC* secina turpmāk minēto:

[10] *NKAL* 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka „*darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse*”.

NKAL 1.panta otrā daļa paredz, ka citi šā likuma termini un jēdzieni ir lietoti *Patērētāju tiesību aizsardzības likuma* (turpmāk – *PTAL*) izpratnē.

Saskaņā ar *PTAL* 1.panta 2.punktu pakalpojums ir personas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par atlīdzību vai bez tās izpildīts patērētāja pasūtījums vai tāda ar patērētāju noslēgta līguma pildīšana, saskaņā ar kuru tiek iznomāta kāda lieta, izgatavota jauna lieta, uzlabota vai pārveidota esoša lieta vai tās īpašības vai veikts darbs, vai gūts nematerializēts darba rezultāts.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka *Bankas* rīcība, slēdzot ar patērētājiem *Darījumus* un administrējot tos, t.sk., aprēķinot un ieturot *Procentus*, ir atzīstama par komercpraksi, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar pakalpojumu sniegšanu patērētājam. Savukārt saskaņā ar *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1.punktu *Banka* ir atzīstama par komercprakses īstenotāju, kas konkrēto komercpraksi īsteno savas saimnieciskās darbības ietvaros.

Saskaņā ar *NKAL* 14.panta pirmo daļu *NKAL* ievērošanu savas kompetences ietvaros uzrauga *PTAC*.

[11] Attiecībā uz *Bankas* īstenoto komercpraksi, kuras ietvaros tika un tiek slēgti un administrēti *Darījumi* ar patērētājiem, jāņem vērā *NKAL* regulējums. Atbilstoši *NKAL* 2.pantam šī likuma mērķis ir nodrošināt patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzību, aizliedzot komercprakses īstenotājiem izmantot negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētājiem.

NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka „*negodīga komercprakse ir aizliegta*”. Saskaņā ar *NKAL* 4.panta otrās daļu komercprakse ir negodīga, ja iestāties vismaz viens no šādiem nosacījumiem: „(1)*tā neatbilst profesionālajai rūpībai un negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas vidusmēra patērētāju grupas ekonomisko rīcību, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar; (2) tā ir maldinoša; (3) tā ir agresīva*”.

[12] *NKAL* 6.pantā norādīts, ka komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti

sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārztītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

Arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005.gada 11.maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”) (turpmāk – Direktīva), kas ieviesta NKAL, 2.panta „h” apakšpunktā ir noteikts, ka „profesionālā rūpība” ir īpašas prasmes un rūpības līmenis, kādu var pamatot sagaidīt tirgotāju izrādām pret patērētājiem un kas ir samērīgs ar godīgu tirgus praksi un/vai vispārēju labas ticības principu tirgotāja darbības jomā.

Ņemot vērā to, ka *Darījumi*, kurus *Banka* ir noslēgusi un turpina slēgt ar patērētājiem, ir kreditēšanas līgumi un to grozījumi, saskaņā ar kuriem patērētājiem tiek izsniegti aizdevumi, uz tiem ir attiecināmas gan vispārējās no *Civillikuma* izrietošās prasības, gan speciālās normatīvo aktu prasības, kuras regulē kreditēšanas pakalpojumu sniegšanu patērētājiem, t.sk., patērētāju kreditēšanas līgumos norādāmās informācijas saturu, proti, *Noteikumu Nr.692*, kuri stājās spēkā 2008.gada 1.septembrī, prasības un *Noteikumu Nr.1219*, kuri stājās spēkā 2011.gada 6.janvārī, bet atsevišķas to prasības, t.sk., par kreditēšanas līgumos norādāmo informāciju (kas stājās spēkā 2011.gada 1.maijā un ir spēkā arī pašreiz), prasības. Tādējādi *Bankai* kā komercprakses īstenotājam attiecīgās jomas (t.i., patērētāju kreditēšanas pakalpojumu jomas) profesionālim ir pienākums ievērot īpašu rūpību, slēdzot *Darījumus* un tos administrējot, tajā skaitā, norādot tajos informāciju par aizņēmuma likmēm saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, kā arī aprēķinot un ieturot no *Darījumiem* izrietošos *Procentus*.

[12.1] *Civillikuma* 1757.pants nosaka, ka „*Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs*”, bet *Civillikuma* 1765.pants, ka „*Procentu apmērs cieši jānoteic aktā vai darījumā*”. No iepriekš minētā izriet, ka *Bankas* un patērētāju starpā slēgtajos *Darījumos* ir jānoteic procentu apmērs.

Saskaņā ar *Paskaidrojuma 1* minēto *Patērētāju Darījumu* vispārējo noteikumu 1.punktā sniegto definīciju, *Banka* ar *Patērētājiem* noslēgtajos *Darījumos* procentus ir definējusi kā procentos izteiktu fiksētu maksu, kas aprēķināta par Aizdevuma summu un kuru Aizņēmējs (*Patērētāji*) katru mēnesi maksā Aizdevējam (*Bankai*). Līdz ar to, ievērojot *Darījumos* minēto *Procentu* definīciju, kā arī to, ka tajā nav minēta norāde uz *Darījumu* maksājumu grafikos (turpmāk – *Grafiki*) norādītajiem procentu maksājumiem (turpmāk – *Procentu maksājumi*), *PTAC* ieskatā patērētājs varēja paļauties uz to, ka *Grafiki* sastādīti atbilstoši *Darījumos* norādītajai „*Procentu likmei (gadā)*”.

Vienlaikus *Civillikuma* 1753.pants paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvērējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu, bet *Civillikuma* 1754.pants nosaka, ka procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Saskaņā ar *Patērētāju Darījumu Grafikiem Patērētāju* no *Darījumiem* izrietošais ikmēneša maksājums sastāv no aizdevuma atmaksas maksājumiem jeb maksājumiem, kuri tiek novirzīti saskaņā ar *Darījumiem* izsniegtās aizdevuma summas atmaksai (turpmāk – *Aizdevuma atmaksas maksājumi*), kā arī *Procentu maksājumiem*, kurus *Patērētājiem* jāmaksā saskaņā ar augstākminēto *Darījumu* vispārējos noteikumos iekļauto procentu definīciju, un kurus *Patērētāji* maksā *Bankai* par saskaņā ar *Darījumiem Patērētājiem* piešķirto aizdevuma summas, kas saskaņā ar *Civillikuma* 1754.pantā minēto ir galvenais parāds uz *Darījumu* noslēgšanas brīdi, atvērējumu. Taču, *Patērētājiem*, ik mēnesi veicot *Aizdevuma atmaksas maksājumus*, samazinās neatmaksātā aizdevuma summa (*Pamatsumma*) jeb no *Darījumiem* izrietošais galvenais parāds. Tādējādi, ņemot vērā *Civillikuma* 1753.panta prasības secināms, ka procenti ir tā atlīdzība, kas *Patērētājiem* dodama par aizdevuma summas lietošanas atvērējumu, samērā ar aizdevuma summas daudzumu un lietošanas ilgumu, proti, samērā ar neatmaksātās aizdevuma summas (*Pamatsummas*) apmēru jeb daudzumu, jo tieši neatmaksātā aizdevuma summa (*Pamatsumma*) ir

naudas summa, kuru *Patērētāji* lieto un par kuras atvēlējumu, samērā ar tās lietošanas ilgumu tiem ir jāmaksā procenti. Tādejādi (ņemot vērā *Bankas Vēstulē 1* un šī lēmuma [2.7] apakšpunktā minēto) secināms, ka *Grafikā* norādītos *Procentu maksājumus* par aizdevuma summas lietošanu katru mēnesi *Banka* ir aprēķinājusi no katra mēneša *Pamatsummas* atlikuma, izmantojot procentu likmi, kuras apmērs nav noteikts ar *Patērētājiem* noslēgtajos *Darījumos*, proti, *Banka*, slēdzot *Darījumus* un nolīgstot procentus, nav noteikusi to apmēru, jo *Darījumos* nav norādīta *Grafikos* atspoguļoto *Procentu maksājumu* aprēķinā izmantotā *Likme*. Līdz ar to kļūdains ir *Bankas Vēstulē 6* paustais viedoklis, ka *PTAC* ir konstatējis to, ka *Darījumu* maksājumu *Grafiki* nav aprēķināti no aizdevuma atlikuma (*Pamatsummas*), jo no iepriekš minētā izriet, ka *PTAC* ir konstatējis to, ka *Grafiki* un tajos norādītie *Procentu maksājumi* ir aprēķināti izmantojot *Likmi*, kura savukārt nav norādīta ar patērētājiem noslēgtajos *Darījumos*.

[12.2] *Noteikumu Nr.692* 17.2.apakšpunkta prasības noteica, ka kredītešanas līgumos ir jānorāda aizdevuma procentu likmi, kas saskaņā ar *Noteikumu Nr.692* 15.punktā minēto, ir fiksēta vai mainīga procentu likme, kas patērētājam gadā jāmaksā par aizdevuma summas izmantošanu. Līdz ar to secināms, ka arī *Noteikumu Nr.692* prasības (spēkā no 2008.gada 1.septembra līdz 2011.gada 30.aprīlim) noteica, ka *Bankai* ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos* bija jānorāda aizdevuma procentu likmi, kuru piemēro *Pamatsummai* par tās lietošanu jeb *Likmi*, jo tieši *Pamatsumma*, nevis visa izsniegtā aizdevuma summa ir aizdevuma summas lielums, kuru *Patērētāji* izmanto.

[12.3] *Noteikumu Nr.1219* 35.6.apakšpunkta prasības, kuras stājās spēkā 2011.gada 1.maijā, noteica, ka kredītešanas līgumā skaidri un lakoniski jānorāda aizņēmuma likme, kas saskaņā ar *Noteikumu Nr.1219* 2.5.apakšpunktā minēto definīciju ir procentu likme, kas izteikta kā fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izņemtajai kredīta summai, kā arī jānorāda noteikumus, kas nosaka aizņēmuma likmes piemērošanu. No iepriekš minētā secināms, ka arī saskaņā ar *Noteikumu Nr.1219* prasībām *Bankai*, sākot ar 2011.gada 1.maiju slēgtajos *Darījumos*, ir jānorāda aizdevuma procentu likmi, kuru piemēro *Pamatsummai* par tās lietošanu jeb *Likmi*, jo tieši *Pamatsumma* ir aizdevuma summas lielums, kuru patērētājs ir izņēmis jeb izmantojis. Vienlaikus, saskaņā ar minētajām *Noteikumu Nr.1219* prasībām informācija par *Likmi* un tās piemērošanas noteikumiem *Bankai*, tāpat kā citiem kredītešanas pakalpojumu sniedzējiem ir jānorāda skaidri un lakoniski.

Ievērojot augstāk minēto *PTAC* konstatē, ka *Banka*, *Darījumos*, kuri ar patērētājiem slēgti līdz 2011.gada 30.aprīlim, nav noteikusi procentu apmēru, proti, *Darījumos* nav norādījusi un līdz ar to ar *Patērētājiem* nav vienojusies par *Likmi* (kuru savukārt ir izmantojusi *Darījumu Grafikos* norādīto *Procentu maksājumu* aprēķināšanai), tādejādi neievērojot *Civillikuma* 1757. un 1765.panta prasības, kā arī *Noteikumu Nr.692* prasības, kuras atbilst attiecīgajā saimnieciskās darbības jomā (patērētāju kredītešanas pakalpojumu sniegšanā) vispāratzītai godīgai tirgus dalībnieku (citu kredītiestāžu) praksei un labas ticības principam. Vienlaikus *PTAC* konstatē, ka uz 2013.gada 17.oktobri spēkā ir līdz [...] *Bankas* un patērētāju starpā noslēgti *Darījumi*, kuros *Banka* joprojām *Procentus* aprēķina no neatmaksātās aizdevuma summas (*Pamatsummas*) un piemēro nevis šajos *Darījumos* norādīto „*Procentu likmi (gadā)*”, bet gan *Likmi*, kura netika norādīta jeb ietverta šajos *Darījumos*, kā arī to, ka sākot ar 2011.gada 1.maiju slēgtajos *Darījumos* *Banka* līdztekus „*Procentu likmei (gadā)*” un *GPL* ir sākusi norādīt arī informāciju par *Likmi*.

[13] *NKAL* 7.panta pirmā daļa, skaidrojot patērētāja ekonomiskās rīcības negatīvu ietekmēšanu, nosaka, ka: „*Par patērētāja ekonomisko rīcību negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski ierobežo patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis*”.

Tāpat arī saskaņā ar NKAL 7.panta otro daļu par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums: (1) iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības; (2) kādā veidā un ar kādiem noteikumiem iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu; (3) samaksāt preces vai pakalpojuma cenu pa daļām vai kopumā; (4) paturēt preci, pieņemt pakalpojumu vai izmantot iespēju īstenot savas likumīgās patērētāja tiesības. Respektīvi, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs var pieņemt lēmumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu un veikt ar preces vai pakalpojuma iegādi saistītus maksājumus, konkrētajā gadījumā, pieņem vai var pieņemt lēmumu par *Darījumu* slēgšanu un saskaņā ar *Darījumos* norādīto aizņēmuma likmi noteikto maksājumu veikšanu, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuru ietvaros var tik ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

Minētais PTAC viedoklis izriet arī no *Direktīvā* noteiktā: saskaņā ar *Direktīvas* preambulas 11.punktu, ar šo direktīvu ir sasniedzama augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, nosakot vienotu vispārēju aizliegumu tādai negodīgai komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. *Direktīvas* 2.panta e) punkts nosaka, ka, „būtiski kropļot patērētāja saimniecisko rīcību” nozīmē izmantot komercpraksi, lai būtiski mazinātu patērētāja spējas pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, tādējādi liekot patērētājam pieņemt tādus lēmumus par darījuma veikšanu, kādus viņš citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar *Direktīvas* 2.panta k) punktu „lēmums veikt darījumu” ir jebkurš patērētāja pieņemts lēmums par to, vai, kā un pēc kādiem noteikumiem veikt pirkumu, vai veikt pilnus vai daļējus maksājumus, paturēt produktu vai no tā atbrīvoties, vai attiecībā uz to izmantot līgumtiesības, neatkarīgi no tā, vai patērētājs nolemj rīkoties vai no rīcības atturēties.

Tāpat arī saskaņā ar *Direktīvas* preambulas 7.punktu šī direktīva attiecas uz komercpraksi, kas ir tieši saistīta ar to, kā ietekmēt patērētāju lēmumu veikt ar produktiem saistītus darījumus, un *Direktīvas* preambulas 13.punkts paredz, ka „lai sasniegtu Kopienas mērķus, likvidējot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās vispārējās klauzulas un tiesību principi jāaizstāj ar jaunām klauzulām un principiem. Tādēļ ar šo direktīvu nosaka vienotu kopēju, vispārēju aizliegumu, kas attiecas uz negodīgu komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Lai stiprinātu patērētāju uzticību, vispārējais aizliegums būtu vienādi jāattiecinā uz negodīgu komercpraksi, ko veic vai nu ārpus jebkādam tirgotāju un patērētāju līgumsaistībām, vai pēc līguma noslēgšanas un tā izpildes laikā.” Tādējādi visi patērētāji, kuri ir noslēguši ar *Banku Darījumus*, ir saskārušies ar *Bankas* īstenoto komercpraksi.

Iepriekš minētā *Direktīvas* interpretācija izriet arī no Eiropas Komisijas publicētajām Negodīgas komercprakses direktīvas vadlīnijām (skatīt, http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/Guidance_UCP_Directive_en.pdf).

Līdz ar to, ņemot vērā šī administratīvā akta [12] punktā minēto, proti, to, ka *Banka*, līdz 2011.gada 1.maijam ir slēgusi ar patērētājiem *Darījumus*, kuros nav atbilstoši *Civillikuma* 1757. un 1765.panta, kā arī *Noteikumu Nr.962* prasībām noteikusi procentu apmēru (*Darījumos* nav norādījusi un līdz ar to ar *Patērētājiem* nav vienojusies par *Likmi*, kuru savukārt ir izmantojusi *Darījumu Grafikos* norādīto *Procentu maksājumu* aprēķināšanai), kā arī to, ka uz 2013.gada 17.oktobri ir spēkā līdz pat [...] šādi kredīšanas līgumi, kuros *Banka* joprojām turpina aprēķināt *Procentus*, izmantojot *Likmi*, kura nav norādīta ar patērētājiem noslēgtajos kredīšanas līgumos, konstatējams, ka *Banka* īstenotā komercprakse negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja ekonomisko rīcību, kuras ietekmē patērētājs var vai varēja pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis, jo:

1. Pieņemot lēmumu par *Darījuma* slēgšanu un noslēdzot *Darījumu* ar *Banku*, patērētājam nebija pieejama informācija par *Likmi*. Līdz ar to patērētājs, pieņemot lēmumu par *Darījuma* slēgšanu ar *Banku* un saņemot informāciju par *Darījumos* norādītās „*Procentu likmes (gadā)*” apmēru, kas ir ievērojami mazākā par *Likmi*, kuru saskaņā ar šī administratīvā akta [12.1] un

[12.2.] apakšpunktos minēto, pamatojoties uz *Civillikuma* 1757. un 1756.panta, *Noteikumu Nr.692* prasībām *Bankai* un visiem citiem kreditēšanas pakalpojumu sniedzējiem bija jānorāda ar patērētājiem slēgtajos kreditēšanas līgumos, pieņēma vai varēja pieņemt lēmumu par *Darījumu* slēgšanu ar *Banku* un no *Darījumiem* izrietošo maksājumu veikšanu, kādu citādi, iespējams, nebūtu pieņēmis, ja patērētājam būtu pieejama informācija par *Likmes* apmēru.

2. Papildus jāņem vērā, ka, ievērojot iepriekš minēto, saskaņā ar *NKAL* 7.panta otro daļu par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms arī patērētāja lēmums samaksāt preces vai pakalpojuma cenu pa daļām vai kopumā, kas kreditēšanas pakalpojumu gadījumā nozīmē tiesības veikt no *Darījumiem* izrietošo saistību izpildi pirms patērētāja kreditēšanas līgumā noteiktā termiņa saskaņā ar *PTAL* 8.panta trešajā daļā minēto, tādejādi, samazinot kredīta kopējās izmaksas. Līdz ar to pastāv iespēja, ka patērētājs, nezinot *Likmes* apmēru un paļaujoties uz *Darījumos* norādīto „*Procentu likmi (gadā)*”, kas ir zemāka par *Likmi* un atsevišķos gadījumos var būt ievērojami zemāka par *Likmi*, varēja vai var pieņemt lēmumu par no *Darījumiem* izrietošo saistību pilnīgu vai daļēju pirmstermiņa izpildes neveikšanu, jo ievērojot *Darījumos* norādīto „*Procentu likmi (gadā)*” uzskata vai var maldīgi uzskatīt, ka šī likme ir samērā zema un no *Darījumiem* izrietošās saistību pirmstermiņa dzēšanas gadījumā kopējo kredīta izmaksu samazinājums varētu būt neliels.

[13] Savukārt saskaņā ar *NKAL* 9.panta pirmo daļu un pirmās daļas 1.punktu komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis, kā arī, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

[13.1] Attiecībā uz *Darījumiem*, kuri tika slēgti sākot ar 2011.gada 1.maiju, kad stājās spēkā *Noteikumu Nr.1219 VI* nodaļas „*Kreditēšanas līgumā norādāmā informācija*” prasības, *PTAC* konstatē, ka šo *Darījumu* I daļas „*Līguma pamatnoteikumi*” sadaļā „*Procenti*” (turpmāk – *Sadaļa 1*) ir norādīta pēc būtības identiska informācija kā *Iesniedzēja Līgumā*, proti, ir norādīts sekojošais: „*Procentu summa, kas aprēķināta par periodu no 19.01.2012., līdz Līguma termiņa beigām ir 3539,67 Latvijas lati, kas ir 30,8629% no aizdevuma summas gadā, kas aprēķināti atbilstoši divpadsmit mēnešiem ar vienādu dienu skaitu un gadam, kurā ir trīs simti sešdesmit dienas*”. Savukārt *Līguma* I daļas „*Līguma pamatnoteikumi*” sadaļā „*Gada procentu likme saskaņā ar MK 28.12.2010 Noteikumiem Nr.1219 „Noteikumi par patērētāju kreditēšanu” un aizņēmuma procentu likme (gadā), kas aprēķināta no Aizdevuma summas atlikumā*” (turpmāk – *Sadaļa 2*) ir norādīta sekojoša informācija: „*Gada procentu likme (kredīta kopējās izmaksas aizņēmējam, kas izteiktas gada procentos no Aizdevuma summas) ir 49,49% un aizņēmuma procentu likme, kas aprēķināta no Aizdevuma summas atlikuma ir 40,0344% gadā, kas aprēķināta atbilstoši mēnesim, kurā ir 30 dienas un gadam, kurā ir trīs simti sešdesmit dienas*”.

[13.2] Līdz ar to *PTAC* secina, ka *Darījumu*, kuri ar patērētājiem tiek slēgti, sākot ar 2011.gada 1.maiju, *Sadaļā 2* ir norādīta informācija atbilstoši *Civillikuma* 1757. un 1765.panta un *Noteikumu Nr.1219 35.6.apakšpunkta* prasībām, kā arī *Noteikumu Nr.1219 35.7.apakšpunkta* prasībām, proti, ir norādīta aizņēmuma likme no neatmaksātās aizdevuma summas (*Pamatsummas*) jeb *Likme* un *GPL*. Vienlaikus *PTAC* konstatē, ka *Līguma Sadaļā 1*, kuras nosaukums ir „*Procenti*” un kurā norādītā informācija patērētājiem raksturo *Darījumos* nolīgto aizņēmuma procentu likmi, ir norādīta informācija par procentu likmi, kuras norādīšanu kreditēšanas līgumos nenosaka neviens normatīvais akts, kura ir zemāka par saskaņā ar *Noteikumu Nr.1219 35.6.apakšpunkta* un *Civillikuma* 1757. un 1765.panta prasībām kreditēšanas līgumā norādāmo aizņēmuma likmi (*Likmi*), un kura pēc būtības atbilst pirms šī perioda slēgtajos *Darījumos* norādītajai „*Procentu likmei (gadā)*”.

[13.3] Līdz ar to *PTAC* konstatē, ka *Banka* nav ievērojusi *Noteikumu Nr.1219* prasības, kuras minētas šī administratīvā akta [12.3] apakšpunktā, proti, prasību par *Likmes* un tās piemērošanas nosacījumu norādīšanu ar patērētājiem slēgtajos *Darījumos* skaidri un lakoniski, jo patērētāji, iepazīstoties ar šo *Darījumu* noteikumiem, var neuztvert informāciju par norādītās *Likmes* apmēru. Tādējādi *PTAC*, ņemot vērā augstāk minēto, secina, ka *Banka*, norādot *Līguma* un citu, sākot ar 2011.gada 1.maiju noslēgto *Darījumu Sadaļā 1*, proti, sadaļā ar nosaukumu „*Procenti*” informāciju par aizņēmuma likmi (kas pēc būtības atbilst „*Procentu likmei (gadā)*”), nevis aizņēmuma likmi no *Pamatsummas* jeb *Likmi*, kura savukārt ir norādīta patērētājiem neuztveramā *Sadaļā 2*, ir norādījusi informāciju, kas maldināja vai var maldināt patērētājus par konkrētā kreditēšanas līguma aizņēmuma likmes apmēru un kuras ietekmē patērētāji pieņēma vai varēja pieņemt, kā arī var pieņemt tādu lēmuma par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmuši.

[14] Attiecībā uz *Bankas* minēto, ka visos ar patērētājiem noslēgtajos *Darījumos* tika norādīta *GPL*, kas tādējādi nodrošināja iespēju salīdzināt dažādu pakalpojumu sniedzēju sniegtos kreditēšanas pakalpojumus, norādām, ka *GPL* norādīšana *Darījumos* nesniedz *Bankai* tiesības uz citu saskaņā ar normatīvo aktu prasībām *Darījumos* norādāmās informācijas neiekļaušanu *Darījumos*, proti, *Darījumu Grafikos* norādīto *Procentu maksājumu* aprēķinā izmantotās aizņēmuma likmes nenorādīšanu līdz 2011.gada 30.aprīlim noslēgtajos *Darījumos*, kā arī uz maldinošas informācijas norādīšanu par *Darījuma* aizņēmuma likmēm *Darījumos*, kuri noslēgti sākot ar 2011.gada 1.maiju.

[15] Attiecībā uz 2007.gada *Sabiedrības PTAC* sniegto skaidrojumu, uz kuru savā *Vēstulē 1*, *Vēstulē 6* un administratīvās lietas izskatīšanas laikā atsaucās *Bankas Pārstāvji* norādām, ka *PTAC* ar 2007.gada 26.marta vēstuli Nr.21-04/2390-K-29 informēja *Sabiedrību* un par *Sabiedrību* pretenziju iesniegušo patērētāju, ka *PTAC* piekrīt pretenziju iesniegušā patērētāja viedoklim, ka *Civillikuma* 1753.panta un 1754.panta noteikumi paredz, ka procenti ir atlīdzība par kapitāla lietošanu un kuru aprēķināšanai vienmēr ir nepieciešams galvenais parāds – aizdevums, un ka civiltiesību doktrīnā pastāv viedoklis, ka procenti nav jāmaksā par neesošu parādu, bet tikai par īstenībā atvēlētu lietu. Vienlaikus šajā vēstulē *PTAC* norādīja, ka vērtējums par to, vai pakalpojuma vai preces cena atbilst to īstajai vērtībai un civiltiesībās pastāvošajam taisnīguma un no tā izrietošā labas ticības principam ir tiesas, nevis *PTAC* kompetencē.

Ņemot vērā augstāk minēto, kā arī to, ka *NKAL* prasības stājās spēkā tikai ar 2008.gada 1.janvāri, *PTAC* minētajā gadījumā neveica *Sabiedrības* īstenotās komercprakses vērtējumu. Līdz ar to *Bankai* nav pamata atsaukties uz tiesiskās palāvības principu, jo *PTAC* iepriekš nebija vērtējis *Bankas* un *Sabiedrības* īstenoto rīcību, ņemot vērā *NKAL* minētās prasības.

[16] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, konstatējams, ka *Banka*, slēdzot un turpinot administrēt *Darījumus*, ir īstenojusi negodīgu, proti, profesionālai rūpībai neatbilstošu un maldinošu komercpraksi, un tādējādi saskaņā ar *NKAL* 4.panta pirmo daļu un otrās daļas 1. un 2.punktu pieļaujot negodīgas komercprakses aizlieguma pārkāpumu. Līdz ar ko konstatējams, ka *Banka* ir izdarījusi *LAPK* 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi* – noteikto administratīvo pārkāpumu.

[17] *NKAL* 15.panta astotajā daļā ir noteikts, ka: „*Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī*

paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā”.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, *PTAC* uzskata, ka *Bankai* nav lietderīgi uzlikt kādu no *NKAL* 15.panta astotajā daļā 1., 3. un 4.punktā paredzētajiem tiesiskajiem pienākumiem. Ņemot vērā, ka uz 2013.gada 17.oktobra spēkā ir līdz [...] kreditēšanas līgumi, kuros *Procentu* aprēķinā *Banka* joprojām izmanto *Likmi*, par kādu puses noslēgtajos kreditēšanas līgumos vai turpmākos to grozījumos nav vienojušās, tādejādi neievērojot *Noteikumu Nr.692* un *Civillikuma* 1757. un 1765.panta prasības, *PTAC* uzskata, ka ir lietderīgi *Bankai* saskaņā ar *NKAL* 15.panta astotās daļas 2.punktā noteikto uzlikt tiesisku pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, pārtraucot spēkā esošajos laika periodā no 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim noslēgtajos kreditēšanas līgumos izmantot *Procentu* aprēķinā *Likmi*, kura nav norādīta ar patērētājiem noslēgtajos kreditēšanas līgumos vai turpmāk noslēgtajos to grozījumos, vienlaikus, turpmāk *Procentu* aprēķinu veikt, izmantojot līgumos norādīto procentu likmi („*Procentu likme (gadā)*”), piemērojot to aizdevuma summas atlikumam, jo ar negodīgas komercprakses izbeigšanu tiks nodrošināta patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzība, kas kā likuma mērķis ir noteikts *NKAL* 2.pantā. Ņemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi un ņemot vērā *LAPK* 9.panta pirmo daļu, proti, ka *Banka* ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, *PTAC* uzskata, ka, pamatojoties uz *NKAL* 15.panta astotās daļas 5.punktu, *Bankai* piemērojams administratīvais sods likumā noteiktajā kārtībā.

PTAC ieskatā ar administratīvā soda palīdzību *Banka* tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī *LAPK* 1.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Vienlaikus *PTAC* ņem vērā, ka saskaņā ar *LAPK* 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai gan tiesību pārkāpējs, gan citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[18] *PTAC* ieskatā minētais *Bankas* pieļautais pārkāpums, ņemot vērā visus lietas apstākļus, nav atzīstams par maznozīmīgu. Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (skat., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu).

[19] Saskaņā ar *LAPK* 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[19.1] Vispārējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietā ir jākonstatē pie atbildības saucamās personas vaina. Ar vainu saprotama fiziskās personas subjektīvā psihiskā attieksme pret nodarījumu. Kā norādīts tiesību literatūrā, juridisko personu atbildības noteikšanā vainas jautājums nevar būt risināms veidā, kādā tiek noteikta fizisko personu vaina. Šķērslis tam ir apstākļi, ka nekāda juridiskās personas psihiskā darbība nepastāv. Ja tiesībpārkāpumu izdara juridiska persona, tad konstatējams un pierādāms tiesībpārkāpums, bet tajā netiek ietverta vaina. Juridiskās personas administratīvās atbildības pamatojumā varētu likt konstatēto juridiskās personas faktisko darbību vai bezdarbību, kas atzīta par prettiesisku un sodāmu, bez jebkādas norādes uz vainu (Krašņiņš U. Konceptuāli par vainu administratīvajās tiesībās. Jurista Vārds Nr.23 (476), 2007.gada 5.jūnijs). Juridiskās personas īstenotās faktiskās darbības tiek vērtētas, ņemot vērā divus nosacījumus, proti, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt normatīvo aktu, par kuru pārkāpšanu paredzēta administratīvā atbildība, ievērošanu, un vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo normatīvo aktu ievērošanu (skat., Senāta 2009.gada 5.marta sprieduma lietā Nr.SKA-19/2009 19.punktu).

PTAC lietas materiālos nekonstatē ziņas, kas norādītu uz apstākļiem, ka *Bankai* pastāvētu no tās neatkarīgi šķēršļi ievērot un izpildīt *Noteikumu Nr.692, Civillikuma 1757. un 1765.panta* prasības, kas paredz, ka līdz 2011.gada 30.aprīlim slēgtajos *Darījumos* ir jāvienojas un jānorāda informācija par aizņēmuma likmi, kuru *Banka* izmanto *Procentu* aprēķināšanā, kā arī *Noteikumu Nr.1219* prasības, kas paredz to, ka sākot ar 2011.gada 1.maiju slēgtajos *Darījumos* ir jānorāda informācija par aizņēmuma likmi skaidri un lakoniski, tādejādi nemaldinot patērētājus.

PTAC konstatē, ka izskatāmajā lietā administratīvā pārkāpuma subjekts ir *Banka*, subjektīvās puses nav, jo *Banka* ir juridiska persona, objekts ir *LAPK 166.¹³ pantā* noteiktā negodīgas komercprakses aizlieguma neievērošana un objektīvā puse – *Bankas* veiktās darbības, kas saistītas ar *Darījumu* slēgšanu, t.sk., informācijas nenorādīšana vai maldinošas informācijas norādīšanu *Darījumos* par *Darījumu Procentu* aprēķinātā izmantojamo *Likmi*.

[19.2] Ņemot vērā to, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (*LAPK 239.pants*), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādēļ *Banka* konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (*LAPK 21.pants*), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošāns, nepieciešams *Bankai* piemērot administratīvo sodu.

[20] PTAC saskaņā ar *LAPK 32.panta* otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[20.1] PTAC norāda, ka saskaņā ar augstāk minēto ir konstatējais, ka *Bankas* īstenotās komercprakses ietvaros ir skarts plašs patērētāju loks, proti, jāņem vērā apstākļi, ka: (1) laika periodā no 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim tika noslēgti [...] kreditēšanas līgumi, kuros *Banka* nav atbilstoši *Civillikuma 1757. un 1765.panta*, kā arī *Noteikumu Nr.692* prasībām noteikusi *Procentu* apmēru (*Darījumos* nav norādījusi un līdz ar to ar patērētājiem nav vienojusies par *Likmi*, kuru savukārt ir izmantojusi *Darījumu Grafikos* norādīto *Procentu maksājumu* aprēķināšanai), un no kuriem uz 2013.gada 17.oktobri spēkā ir līdz [...] kreditēšanas līgumi, kuros *Banka* joprojām *Procentus* aprēķina no neatmaksātās aizdevuma summas (*Pamatsummās*) un piemēro nevis šajos *Darījumos* norādīto „*Procentu likmi (gadā)*”, bet gan *Likmi*, kura netika norādīta jeb ietverta šajos *Darījumos*; (2) laika periodā no 2011.gada 1.maija līdz 2013.gada 25.novembrim ir noslēgti [...] kreditēšanas līgumi, kuros norādīta maldinoša informācija par aizņēmuma likmēm, no kuriem uz 2013.gada 25.novembri spēkā ir [...] kreditēšanas līgumi. *Bankas* īstenotās komercprakses rezultātā patērētāji varēja pieņemt lēmumu par *Bankas* kreditēšanas pakalpojumu izmantošanu, kādu citkārt nebūtu pieņēmuši, jo tiem nebija pieejama informācija par *Procentu* aprēķinā izmantotās *Likmes* lielumu un informācija par

Darījumos norādīto aizņēmuma likmi tika norādīta maldinoši. Līdz ar to pārkāpēja saukšana pie administratīvās atbildības un atbildības līdzekļa piemērošana ir būtiska. *PTAC*, izvērtējot *Bankas* izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, norāda, ka *Bankas* pieļautais pārkāpums ir vērtējams kā būtisks.

[20.2] Vērtējot *Bankas* mantisko stāvokli, *PTAC* būtu jāņem vērā pārkāpēja mantiskais stāvoklis lielākoties no tāda aspekta, lai piemērotais sods neradītu pārkāpējam pārmērīgu apgrūtinājumu un neradītu tam maksātspējas stāvokli. *PTAC* norāda, ka ir ņēmis vērā *Bankas* citas administratīvās lietas ietvaros iesniegto *BIGBANK AS* Latvijas filiāle bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu par periodu no 01.01.2013. līdz 31.10.2013.

[20.3] *PTAC* saskaņā ar *LAPK* 33.panta trešo daļu atzīst par atbildības mīkstinošo apstākli *Bankas Vēstulē 4* norādīto, ka *Banka* ir uzsākusi darbības, kas vērstas uz procentu likmes no kopējās aizdevuma summas („*Procentu likme (gadā)*”) nenorādīšanu turpmāk ar patērētājiem slēgtajos kredītēšanas līgumos, kuru plānotais ieviešanas laiks ir 3 mēnešu periodā no *Vēstules 4* sagatavošanas dienas (līdz 2014.gada 1.martam).

PTAC saskaņā ar *LAPK* 34.panta pirmo daļu atbildību pastiprinošos apstākļus nekonstatē.

[20.4] *PTAC*, vērtējot *Bankas* personību, t.sk., iepriekšējos administratīvos pārkāpumus norāda, ka 2014.gada 2.janvārī *PTAC* ir pieņēmis lēmumu par *Bankas* filiāles (*BIGBANK AS* Latvijas filiāle) saukšanu pie administratīvās atbildības par *NKAL* pārkāpumu, par kuru paredzēts sods *LAPK* 166.¹³ panta trešajā daļā – „*Par negodīgu komercpraksi*”.

[21] Kā jau iepriekš konstatēts, *Banka* ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to *Banka* tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts *LAPK* 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi*.

Nemot vērā visu iepriekš minēto, *Bankai* piemērojams **naudas sods EUR 13000,00 apmērā**. Privātpersonas tiesību aizskārumam ir jābūt samērīgam ar sabiedrības interešu ieguvumu. *PTAC* ieskatā *Bankai* noteiktais sods ir samērīgs, noteiktās sankcijas ietvaros un ņemot vērā atbildību mīkstinošā apstākļa esamību, kā arī atbilstošs izdarītajam pārkāpumam, un šāda veida sods no vienas puses ir pietiekams, lai motivētu *Banku* turpmāk nepieļaut līdzīgus pārkāpumus, bet no otras puses nav vērtējams kā pārmērīgs *Bankai*, jo minētais sods pats par sevi nerada draudus *Bankas* maksātspējai. Līdz ar to *Bankas* tiesības netiek ierobežotas vairāk, nekā tas nepieciešams, lai sasniegtu mērķi – patērētāju tiesību aizsardzību regulējošo tiesību normu ievērošanu, un šajā gadījumā to nevar sasniegt ar kādu mazāk ierobežojušu līdzekli. *PTAC* norāda, ka administratīvais sods ir nepieciešams, lai nodrošinātu patērētāju tiesību ievērošanu un līdz ar to šo sabiedrības interešu ieguvums ir lielāks nekā *Bankas* tiesību aizskārumus.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* 4.panta pirmo daļu, 4.panta otrās daļas 1. un 2.punktu, 6.pantu, 7.panta pirmo daļu un otrās daļas 1., 3. un 4.punktu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu, *Civillikuma* 1753., 1754., 1757. un 1765.pantu, Ministru kabineta 2008.gada 25.augusta noteikumus Nr.692 „*Noteikumi par patērētāju kredītēšanas līgumu*” 15.punktu un 17.2.apakšpunktu, Ministru kabineta 2010.gada 28.decembra noteikumu Nr.1219 „*Noteikumi par patērētāja kredītēšanu*” 2.5. apakšpunktu, 35.punktu un 35.6.apakšpunktu, *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* 9.panta pirmo daļu, 14.¹ pantu, 22.pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 33.panta trešo daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 272.pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu,

n o l e m t s:

uzlikt BIGBANK AS,
 juridiskā adrese: Rūütli 23, Tartu maakond, Tartu linn, 51006, Estonia,
 reģistrācijas numurs: 10183757,
 par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, pārtraucot spēkā esošajos laika periodā no 2008.gada 2.decembra līdz 2011.gada 30.aprīlim noslēgtajos kreditēšanas līgumos izmantot *Procentu aprēķinā Likmi*, kura nav norādīta ar patērētājiem noslēgtajos kreditēšanas līgumos vai turpmāk noslēgtajos to grozījumos, vienlaikus, turpmāk *Procentu aprēķinu veikt*, izmantojot līgumos norādīto procentu likmi („*Procentu likme (gadā)*”), piemērojot to aizdevuma summas atlikumam,
 un
 uzlikt naudas sodu EUR 13000,00 (trīspadsmit tūkstoši *euro*) apmērā.

Pieņemto lēmumu daļā par naudas soda uzlikšanu BIGBANK AS saskaņā ar *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* 16.pantu, *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* 238.pantu, 288.panta pirmo un otro daļu un 289.panta pirmo daļu var pārsūdzēt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Abrenes ielā 3, Rīgā, LV-1356, desmit darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, tiesai adresēto sūdzību iesniedzot Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1010.

Pieņemto lēmumu daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu saskaņā ar *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* 16.pantu, Administratīvā procesa likuma 188.panta otro daļu un 189.panta pirmo daļu var pārsūdzēt Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā, Baldones ielā 1A, Rīgā, LV-1007, viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājies spēkā (paziņots adresātam).

Lēmuma pārsūdzēšana daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu neaptur tā darbību.

Saskaņā ar *Paziņošanas likuma* 6.panta pirmo daļu, saņemot dokumentu vai informāciju uz vietas iestādē, adresāts par to parakstās, izņemot gadījumu, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem parakstīšanās par saņemšanu nav nepieciešama. Iestādes izsniegto dokumentu vai sniegto informāciju uzskata par paziņotu ar brīdi, kad adresāts ir parakstījis par saņemšanu. *Paziņošanas likuma* 8.panta trešajā daļā ir paredzēts, ka dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase, BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-F135-2
Pieņemšanas datums:	2014.gada 16.janvāris

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmums.

Patērētāju tiesību aizsardzības centra
 direktora vietniece

(personiskais paraksts)

Kristīne Riekstiņa

IZRAKSTS PAREIZS